

# दानिएलको पुस्तक - एक सय छयासीौं नम्बर

पानियमको प्रतिज्ञा: अन्तिम मुहरबन्दी र मध्यरात्रिको पुकारको प्रकाशोद्घाटन

Jeff Pippenger

2024-04-16

पानियममा, जो कैसरेआ फिलिप्पी थियो—जुन दानिएलको पुस्तकको एघारौँ अध्यायका तेहदेखि पन्ध्र पदसम्मको इतिहास हो, जहाँ रिपब्लिकन र प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गहरूले सातमध्येबाट भएको आठौँको रहस्य पूरा गर्छन्, जहाँ परमेश्वरको छाप एक लाख चवालीस हजारमाथि स्थायी रूपमा अंकित गरिन्छ, र मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश आगमन हुने इतिहास हो—त्यहाँ ख्रीष्टले आफ्ना अन्तिम-दिनका जनलाई एउटा प्रतिज्ञा दिनुभयो।

अनि म तिमीलाई यो पनि भन्दछु, कि तिमी पत्रुस हौ, र यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु; र अधोलोकका ढोकाहरू यसमाथि प्रबल हुने छैनन्। अनि म तिमीलाई स्वर्गको राज्यका साँचाहरू दिनेछु; र तिमीले पृथ्वीमा जे बाँध्नेछौ, त्यो स्वर्गमा बाँधिनेछ; र तिमीले पृथ्वीमा जे फुकाउनेछौ, त्यो स्वर्गमा फुकाइनेछ। मत्ती 16:18, 19.

सन् २००१ सेप्टेम्बर ११ मा, जब न्युयोर्क सहरका शक्तिशाली भवनहरू ढालिए, आरम्भ भएको छाप लगाउने अवधि, जो चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासम्म समाप्त हुन्छ, अल्फा र ओमेगाद्वारा अभिकल्पित गरिएको थियो। यस अवधिको एकदम अन्तिम भागले यस अवधिको एकदम पहिलो भागलाई दोहोर्‍याउँछ। सन् २००१ सेप्टेम्बर ११ मा प्रभुले आफ्ना जनहरूलाई पुराना मार्गहरूतर्फ फिर्ता डोर्‍याउनुभयो, जहाँ अन्य सत्यहरूमध्ये उनीहरूले “seven times” पत्ता लगाए, ठीक जसरी यो राजा योशियाहका दिनहरूमा फेला परेको थियो। त्यसपछि पछिल्लो वर्षा छर्किन थाल्यो, र उपासकहरूका दुई वर्गको विभाजन उत्पन्न गर्ने एउटा जाँचको प्रक्रिया आरम्भ भयो।

हबकूक अध्याय दुईको पूर्तिमा ती दुई पवित्र चार्टहरू पत्ता लागे र त्यस ऐतिहासिक अवधिको एक प्रतीक बने। त्यत्तिकै महत्त्वपूर्ण रूपमा, हबकूक अध्याय दुईको “वादविवाद” पनि आरम्भ भयो—रेखामाथि रेखा भन्ने पद्धति, जुन पछिल्लो वर्षाको पद्धति हो, र १८६३ को विद्रोहदेखि सुरु भई एडभेन्टवादले क्रमशः अपनाउँदै आएको धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको पद्धतिको विरोधमा।

येशूले प्रतिज्ञा गर्नुभयो कि उहाँले आफ्ना अन्तिम-दिनका जनलाई “राज्यका साँचाहरू” दिनुहुनेछ, र यसो गर्दा उहाँ सही बाइबलीय कार्यविधिलाई संकेत गर्दै हुनुहुन्छ, जसमा मध्यरात्रिको पुकार र प्रबल पुकारको सन्देशलाई चित्र, स्थापित गर्न र घोषणा गर्न आवश्यक भविष्यसूचक साँचाहरू समावेश छन्।

“परमेश्वरसँग संगति गर्नेहरू धार्मिकताको सूर्यको ज्योतिमा हिँड्छन्। तिनीहरू परमेश्वरको सामु आफ्नो चालचलन भ्रष्ट पारेर आफ्ना उद्धारकर्ताको अपमान गर्दैनन्। स्वर्गीय ज्योति तिनीहरूमाथि चम्किरहन्छ। यस पृथ्वीको इतिहासको अन्त्यतिर तिनीहरू जति नजिक पुग्छन्, ख्रीष्टको तथा उहाँसँग सम्बन्धित भविष्यवाणीहरूको तिनीहरूको ज्ञान त्यति नै धेरै बढ्दै जान्छ। परमेश्वरको दृष्टिमा तिनीहरू अनन्त मूल्यका छन्; किनकि तिनीहरू उहाँका पुत्रसँग एकतामा छन्। तिनीहरूका लागि परमेश्वरको वचन अतुलनीय सौन्दर्य र मनोहरताले परिपूर्ण हुन्छ। तिनीहरूले यसको महत्त्व देख्छन्। सत्य तिनीहरूका निम्ति उद्घाटित हुन्छ। अवतारसम्बन्धी सिद्धान्त कोमल प्रभाले आलोकित हुन्छ। तिनीहरूले देख्छन् कि पवित्रशास्त्र नै त्यो कुज्जी हो, जसले सबै रहस्यहरू खोल्छ र सबै कठिनाइहरूको समाधान गर्छ। ज्योति ग्रहण गर्न र ज्योतिमा हिँड्न अनिच्छुक भएकाहरूले भक्तिको रहस्य बुझ्न सक्नेछैनन्, तर क्रूस उठाएर येशूको पछि लाग्न हिचकिचाएका छैनन् भने, तिनीहरूले परमेश्वरको ज्योतिमा ज्योति देख्नेछन्।” The Southern Watchman, April 4, 1905.

पत्रुसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका, अर्थात् एक लाख चवालीस हजार, तिनै हुन् जसले ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा आएको लाओडिसियाको सन्देश ग्रहण गर्छन्, जुन अहिले जुलाई, २०२३ देखि पुनः दोहोर्‍याउँदै छ। १८५६ मा आएको

लाओडिसियाको सन्देश “सात समय” सम्बन्धी बढेको ज्ञान थियो, र जब ख्रीष्टले ती मरेका हड्डीहरूलाई एकसाथ ल्याउनुहुन्छ, अनि त्यसपछि तिनीहरूलाई जीवन दिनुहुन्छ, तब तिनीहरू तेस्रो स्वर्गदूतको लाओडिसियाली आन्दोलनबाट एक लाख चवालीस हजारको फिलाडेल्फियाली आन्दोलनतर्फ संक्रमण गर्छन्। त्यो संक्रमण ख्रीष्टको वचनद्वारा सम्पन्न हुन्छ, किनकि तिनीहरू उहाँको वचनद्वारा पवित्र पारिन्छन्, र उहाँको वचन “सत्य” हो, र उहाँकै वचन उहाँको वचन खोल्ने “साँचो” हो।

फिलादेल्फियास्थित मण्डलीका दूतलाई लेख; यी कुराहरू उहाँ भन्नुहुन्छ, जो पवित्र हुनुहुन्छ, जो सत्य हुनुहुन्छ, जससँग दाऊदको कुज्जी छ, जसले खोल्नुहुन्छ र कसैले बन्द गर्न सक्दैन; र जसले बन्द गर्नुहुन्छ र कसैले खोल्न सक्दैन; म तेरा कामहरू जान्दछु: हेर, मैले तेरो सामु एउटा खुला ढोका राखिदिएको छु, र त्यसलाई कसैले बन्द गर्न सक्दैन; किनकि तेरो शक्ति अलिकति मात्र छ, तापनि तैले मेरो वचन पालन गरेको छस्, र मेरो नाउँ इन्कार गरेको छैनस्। प्रकाश ३:७-८।

“पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” को कार्यविधि नै त्यो कुज्जी हो, जुन ख्रीष्टले “ढोकाहरू” मा हुने युद्धमा आफ्ना अन्तिम-दिनका जनहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो। “ढोका” भनेको एउटा मण्डली हो।

तब याकूब आफ्नो निद्राबाट ब्यँझियो, र उसले भन्यो, निश्चय नै परमप्रभु यस ठाउँमा हुनुहुँदो रहेछ; तर मैले यो जानिँनँ। अनि ऊ भयभीत भयो, र भन्यो, यो स्थान कति भयावह छ! यो अरू केही होइन, तर परमेश्वरको भवन हो, र यही स्वर्गको ढोका हो। उत्पत्ति २८:१६, १७।

ढोकाहरूमा हुने युद्धले सत्य र भ्रमबीच हुने धार्मिक संघर्षहरूलाई जनाउँछ, र ग्रीसको धर्मसम्बन्धी भ्रम नरकको ढोका हो, अनि धर्मत्यागी लाओदिकीया एडभेन्टवादको धर्म पनि एउटा ढोका हो। लाओदिकीया एडभेन्टिस्टको ढोकाले त्यस स्थानलाई जनाउँछ जहाँ हबक्कूकको विवाद पूरा हुन्छ।

त्यस दिन सेनाहरूका परमप्रभु उहाँका जनताको बाँकी रहेका अवशेषका निम्ति महिमाको मुकुट र सौन्दर्यको किरीट हुनुहुनेछ, र न्यायमा बस्नेका निम्ति न्यायको आत्मा, तथा युद्धलाई ढोकासम्म फर्काउनेहरूका निम्ति शक्ति हुनुहुनेछ। तर तिनीहरू पनि दाखमद्यद्वारा भूलमा परेका छन्, र मदिराद्वारा मार्गबाट च्युत भएका छन्; पूजाहारी र अगमवक्ता दुवै मदिराद्वारा भूलमा परेका छन्, तिनीहरू दाखमद्यले निलिएका छन्, तिनीहरू मदिराद्वारा मार्गबाट च्युत भएका छन्; दर्शनमा तिनीहरू भूल गर्छन्, न्यायमा तिनीहरू ठेस खान्छन्। किनकि सबै मेचहरू बान्ता र अशुद्धताले भरिएका छन्, यहाँसम्म कि कुनै स्थान पनि शुद्ध छैन। उसले कसलाई ज्ञान सिकाउने? र कसलाई सिद्धान्त बुझाउने? के तिनीहरूलाई, जो दूधबाट छुटाइएका छन् र स्तनबाट अलग गरिएका छन्? किनकि आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति हुनुपर्छ। किनकि अङ्किने ओठहरू र अर्को भाषाद्वारा उहाँले यस प्रजासित बोल्नुहुनेछ। जसलाई उहाँले भन्नुभयो, “यही विश्राम हो, जसद्वारा तिमीहरूले थाकेकालाई विश्राम दिन सक्छौ; र यही स्फूर्ति हो”; तैपनि तिनीहरूले सुन्न मानेनन्। तर परमप्रभुको वचन तिनीहरूका निम्ति आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति भयो; ताकि तिनीहरू जाऊन्, पछिल्लि लडून्, भाँचिऊन्, पासोमा परून्, र समातिऊन्। यसकारण, हे यरूशलेममा भएको यस प्रजामाथि शासन गर्ने हेला गर्ने मानिसहरू हो, परमप्रभुको वचन सुनो। यशैया २८:५-१४

राज्यका साँचाहरू पवित्रशास्त्रका वचनहरू हुन्, जो वचनद्वारा परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूलाई प्रदान गरिएका छन्।

“वचनमा यस्ता सत्यहरू छन्, जो बहुमूल्य धातुका शिराङ्ग सतहमुनि लुकेका छन्। यो लुकेको खजाना तब भेटाइन्छ, जब त्यसलाई खोजिन्छ, जसरी खानीकाम गर्नेले सुन र चाँदी खोज्छ। परमेश्वरको वचनको सत्यताको प्रमाण वचनभित्रै निहित छ। धर्मशास्त्रलाई खोल्ने कुज्जी धर्मशास्त्र नै हो। परमेश्वरको वचनका सत्यहरूको गहिरो अर्थ उहाँको आत्माद्वारा हाम्रो मनमा उद्घाटित गरिन्छ।”

“हाम्रा विद्यालयका विद्यार्थीहरूका लागि बाइबल महान् पाठ्यपुस्तक हो। यसले आदमका छोरा-छोरीहरूका सम्बन्धमा परमेश्वरको सम्पूर्ण इच्छा सिकाउँछ। यो जीवनको नियम हो, जसले हामीलाई भविष्यको जीवनका लागि हामीले निर्माण गर्नुपर्ने चरित्रबारे शिक्षा दिन्छ। पवित्रशास्त्रलाई बोधगम्य बनाउन हामीलाई परम्पराको धमिलो उज्यालो आवश्यक छैन। त्यसै गरी हामीले यो पनि ठान्न सक्दछौं कि मध्यान्हको सूर्यलाई आफ्नो महिमा बढाउन पृथ्वीको टिमटिमे मशालको प्रकाश चाहिन्छ। मानिसहरूलाई भ्रमबाट बचाउन पादरी र सेवकका कथनहरू आवश्यक छैनन्। जसले दैवी वाणीको परामर्श लिन्छन्, तिनीहरूले ज्योति पाउनेछन्। बाइबलमा प्रत्येक कर्तव्य स्पष्ट पारिएको छ। दिइएको प्रत्येक शिक्षा बोधगम्य छ। प्रत्येक शिक्षाले हामीलाई पिता र पुत्र प्रकट गर्दछ। वचन सबैलाई मुक्तितर्फ बुद्धिमान बनाउन सक्षम छ। वचनमा मुक्तिको विज्ञान स्पष्ट रूपमा प्रकट गरिएको छ। पवित्रशास्त्रको खोजी गर, किनकि ती आत्मासँग बोलिरहनुभएको परमेश्वरको स्वर हुन्।”  
टेस्टिमोनिय, खण्ड ८, १५७।

अन्तिम-दिनको मण्डलीलाई खीष्टले दिनुभएको कुज्जीहरूमा, ती पतरसलाई दिइएका बेलामा जति शक्ति थियो, उही शक्ति छ।

“पतरसले त्यो सत्य व्यक्त गरेका थिए, जुन मण्डलीको विश्वासको आधार हो, र येशूले अब उहाँलाई सम्पूर्ण विश्वासी समुदायका प्रतिनिधिका रूपमा सम्मान गर्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, ‘म तँलाई स्वर्गको राज्यका कुज्जीहरू दिनेछु; र तैले पृथ्वीमा जे बाँध्नेछस्, त्यो स्वर्गमा बाँधिएको हुनेछ; र तैले पृथ्वीमा जे फुकाउनेछस्, त्यो स्वर्गमा फुकाइएको हुनेछ।’”

“‘स्वर्गको राज्यका साँचाहरू’ खीष्टका वचनहरू हुन्। पवित्र धर्मशास्त्रका सबै वचनहरू उहाँकै हुन्, र यहाँ तिनी समावेश छन्। यी वचनहरूमा स्वर्ग खोल्ने र बन्द गर्ने सामर्थ्य छ। तिनले ती शर्तहरू घोषणा गर्छन् जसको आधारमा मानिसहरू स्वीकार वा अस्वीकार गरिन्छन्। यसरी परमेश्वरको वचन प्रचार गर्नेहरूको काम जीवनतर्फ जीवनको सुगन्ध वा मृत्युतर्फ मृत्युको सुगन्ध हुन्छ। तिनीहरूको मिशन अनन्त परिणामहरूले भारित भएको छ।”  
The Desire of Ages, 413.

उहाँका वचनहरूद्वारा प्रकट हुने शक्ति, जब मानिसहरूको हातमा सुम्पिन्छ, तब उहाँका वचनमा पहिचान गरिएका सिद्धान्तहरूमाथि आधारित हुन्छ। सायद सबैभन्दा सरल, र सायद सबैभन्दा गहन सिद्धान्त यही हो कि सत्य दुई जनाको साक्षीमाथि स्थापित हुन्छ।

“मण्डलीमा उत्पन्न भएको अर्को गम्भीर दुष्टता भनेको दाजुभाइहरू एक-अर्काविरुद्ध अदालतमा जानु थियो। विश्वासीहरूका बीचमा उत्पन्न कठिनाइहरूको समाधानका लागि प्रशस्त व्यवस्था गरिएको थियो। यस्ता विषयहरू कसरी मिलापत्र गरिनुपर्छ भन्ने विषयमा खीष्ट स्वयम्ले स्पष्ट निर्देशन दिनुभएको थियो। ‘यदि तिम्रो भाइले तिम्राविरुद्ध अपराध गर्यो भने,’ मुक्तिदाताले परामर्श दिनुभएको थियो, ‘तिमी जाऊ, र तिमी र उसबीच एकलै उसको दोष देखाइदेऊ; यदि उसले तिम्रो कुरा सुन्यो भने, तिमीले आफ्नो भाइलाई जित्यौ। तर यदि उसले सुन्दैन भने, तिमीसँग एक वा दुई जनालाई अझै लैजाऊ, ताकि दुई वा तीन जना साक्षीहरूको मुखबाट प्रत्येक कुरा स्थिर ठहरियोस्। अनि यदि उसले तिनीहरूको कुरा पनि बेवास्ता गर्यो भने, त्यो कुरा मण्डलीलाई भन; तर यदि उसले मण्डलीको कुरा पनि बेवास्ता गर्यो भने, ऊ तिम्रा निम्ति अन्यजाति मानिस र महसूल उठाउने सरह होस्। साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले पृथ्वीमा जे बाँध्नेछौ, त्यो स्वर्गमा बाँधिनेछ; र तिमीहरूले पृथ्वीमा जे फुकाउनेछौ, त्यो स्वर्गमा फुकाइनेछ।’ मत्ती १८:१५-१८। प्रेरितहरूका काम, ३०४।

मध्यरात्रिको पुकारमा एक लाख चवालीस हजारलाई छाप लगाइने अवधिका कम्तीमा तीनवटा भौगोलिक साक्षीहरू छन्। मध्यरात्रिको पुकारमा तेल प्राप्त गर्न अत्यन्त ढिलो भइसकेको तथ्यलाई स्मरण गर्दा, हामी एक्सेटरको शिविर-सभाको भौगोलिक साक्षीमा परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूलाई कहाँ छाप लगाइन्छ भन्ने बुँदाको एउटा दृष्टान्त पाउँछौं; अनि त्यही सत्य कैसरिया फिलिप्पीको भूगोलद्वारा पनि, साथै दानिएल अध्याय ११ को पद तेहदेखि पन्ध्रसम्मको पानियमको युद्धको साक्षीद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको पाउँछौं। यी तीन साक्षीहरूलाई भौगोलिक भनी चिन्हित गर्नु सम्भवतः अलिकति अनुपयुक्त हुन सक्छ, तर म त्यो पद प्रयोग गर्दछु, किनकि एक्सेटर र कैसरिया

फिलिप्पीमा भूगोल निश्चित रूपमा त्यस परिवेशको एक अंश हो। येशूले पत्रुसलाई त्यही भविष्यसूचक भूगोलभित्र स्थापित गर्नुहुन्छ, जसमा अन्तिम दिनहरूमा एक लाख चवालीस हजारले आफूलाई पाउँछन्। त्यसपछि उहाँले एउटा आज्ञा दिनुहुन्छ।

अनि म तिमीलाई स्वर्गको राज्यका साँचाहरू दिनेछु; र तिमीले पृथ्वीमा जे बाँध्नेछौ, त्यो स्वर्गमा बाँधिएको हुनेछ; अनि तिमीले पृथ्वीमा जे फुकाउनेछौ, त्यो स्वर्गमा फुकाइएको हुनेछ। त्यसपछि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई कडा आज्ञा दिनुभयो कि उहाँ येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनी कसैलाई नभनून्। त्यस समयदेखि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई देखाउन थाल्नुभयो कि उहाँ यरूशलेम जानु अनिवार्य छ, र एल्डरहरू, प्रधान पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूबाट धेरै दुःख भोग्नुपर्छ, मारिनुपर्छ, र तेस्रो दिन फेरि जीवित पारिनुपर्छ। तब पत्रुसले उहाँलाई अलग लगेर उहाँलाई हप्काउन थाल्यो, यसो भन्दै, प्रभु, यो तपाईंमाथि कहिल्यै नपरोस्; यस्तो तपाईंलाई कदापि हुनेछैन। तर उहाँ फर्कनुभयो र पत्रुसलाई भन्नुभयो, हे शैतान, मेरो पछाडि हट्; तिमी मेरो निम्ति ठेसको कारण हो, किनकि तिमी परमेश्वरका कुराहरूलाई होइन, तर मानिसहरूका कुराहरूलाई मन पराउँछौ। मत्ती 16:19-23।

“Exeter” शब्द इङ्गल्यान्डको डेभनस्थित एउटा सहरको नाम हो। यसको व्युत्पत्ति पुरानो अङ्ग्रेजीसम्म पछ्याउन सकिन्छ, जहाँ यसलाई “Exanceaster” वा “Execestre” भनेर चिनिन्थ्यो। यो नाम पुरानो अङ्ग्रेजीका “Exe” (शहर अवस्थित रहेको Exe नदीलाई जनाउने) र “ceaster” (“रोमी किल्ला” वा “प्राचीरले घेरिएको सहर” भन्ने अर्थ दिने) शब्दहरूबाट उत्पन्न भएको मानिन्छ। त्यसैले “Exeter” को अर्थ या त “Exe नदीमाथिको किल्ला” हो, वा “Exe नदीको किनारको प्राचीरले घेरिएको सहर” हो। मिलरवादी इतिहासमा मध्यरात्रिको पुकारको आगमन र परिपूर्तिसँग सम्बन्धित भूगोलले त्यस्तो स्थानलाई चिन्हित गर्दछ जहाँ पानी थियो, जसले पवित्र आत्माको उण्ड्याइलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र त्यस्तो बिन्दुलाई पनि, जहाँ परमेश्वरले संसारमा सन्देश घोषणा गर्न एउटा सेना खडा गर्दै हुनुहुन्थ्यो, जुन, सिस्टर ह्याइटले हामीलाई जानकारी दिनुहुन्छ, “tidal wave” जस्तै गयो। ज्वारीय छाल केवल नदीको पानी मात्र होइन; त्यो त असाधारण रूपमा सामर्थ्यप्राप्त पानी हो।

मिलेराइट इतिहास दश कुमारीहरूको दृष्टान्तको परिपूर्ति थियो, र जब एक लाख चवालीस हजारलाई मोहोर लगाइने समयको निष्कर्षसम्म ल्याइनेछ, तब तिनीहरूले मोहोर लगाइने समयको आरम्भमा पहिचान गरिएका मार्गचिन्हहरू, साथै एक्सेटर शिविर-सभाको इतिहास पनि, पुनः दोहोर्‍याउनेछन्। एउटा स्वर्गदूत परीक्षणको सन्देश लिएर ओर्लनेछ, जसलाई खानु अनिवार्य छ। त्यो सन्देशले आधारशिलाहरूसम्म डोर्याउनेछ, र त्यसले लेवीव्यवस्था २६ का “सात समय” को सन्दर्भमा ती दुई वर्गहरूको सामना गराउनेछ। त्यसमा येशू ख्रीष्टको प्रकाश समावेश हुनेछ, जसलाई पत्रुसले येशू परेवा-रूपमा अवतरित भएको दैवी प्रतीकद्वारा ख्रीष्टको रूपमा अभिषिक्त हुनुभएको स्वीकारोक्ति भनी प्रस्तुत गर्छन्, जसले सेप्टेम्बर ११, २००१ को प्रतिरूप दिन्छ। त्यसमा येशू परमेश्वरका दैवी पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने समझ पनि समावेश हुनेछ, र साथै यो पनि कि येशूले आफ्नो दैवी स्वरूपमा पतित मानवजातिको शरीर धारण गर्नुभएको कारण उहाँ मानिसको पुत्र पनि हुनुहुन्छ।

यी सत्यहरूले, जसरी ११ सेप्टेम्बर २००१ पछिका दिनहरूमा भयो, त्यस्तै गरी उपासकहरूका दुई वर्ग उत्पन्न गर्नेछन्। ती दुई वर्ग एक्सेटरको शिविर-सभामा प्रतिनिधित्व गरिएका थिए, किनकि त्यस शिविर-सभामा वाटरटाउनबाट आएको एउटा समूहले टेन्ट खडा गरेको थियो, जसले स्यामुएल स्नोमार्फत प्रस्तुत गरिएको मिडनाइट क्राइको सन्देश अस्वीकार गरेको थियो। उनीहरूले यस्ता जाली सभाहरू आयोजना गरे, जो यति ठूलो आवाजयुक्त र भावावेशपूर्ण थिए कि स्नोका सभाहरूका अगुवाहरू तिनीहरूकहाँ गएर उनीहरूलाई शान्त हुनू भनेर जानकारी दिए। त्यस शिविर-सभामा दुई वर्ग प्रकट भए, र दुवैले आफूलाई पानीसँग सम्बन्धित भएको दाबी गरे, तर एकचाहिँ जाली थियो र त्यसले तेलविहीन मूर्ख कुमारिकाहरूको प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। एक्सेटरको टेन्टभित्रको समूह नै त्यो सेना थियो, जो सहर थियो, र जो एक किल्ला पनि थियो, किनकि तिनीहरूले इजिकिएलका मरेका सुख्खा हड्डीहरूको प्रतिरूप प्रस्तुत गरिरहेका थिए, जो मिडनाइट क्राइको सन्देशद्वारा एक शक्तिशाली सेनाको रूपमा उठाइन्छन्।

ती दुई वर्ग प्रकट हुने इतिहासमा पत्रुसले दुवै वर्गको प्रतिनिधित्व गरे। येशूलाई ख्रीष्ट तथा परमेश्वरका पुत्र भनी पहिचान गर्ने उनको अंगीकार पवित्र आत्माको प्रेरणाद्वारा उत्पन्न भएको थियो, किनकि ख्रीष्टले उनलाई स्पष्ट रूपमा

भन्नुभएको थियो, “तिमीलाई यो कुरा देह र रगतले प्रकट गरेको होइन, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले हो।” त्यसपछि जब येशूले चेलाहरूलाई क्रूसको विषयमा जानकारी दिनुभयो, त्यस क्षण पवित्र आत्माको प्रभावविहीन पत्रुसले ख्रीष्टलाई समातेर, “उहाँलाई हप्काउन थाले, यसो भन्दै, प्रभु, यो तपाईंबाट टाढा रहोस्: यस्तो तपाईंलाई कदापि हुनेछैन। तर उहाँ फर्कनुभयो, र पत्रुसलाई भन्नुभयो, मबाट पछि हट्, शैतान: तँ मेरो लागि ठेसको कारण छस्: किनकि तँ परमेश्वरका कुराहरू होइन, तर मानिसका कुराहरू मन पराउँछस्।”

पत्रुसको भावनात्मक उच्छ्वास वाटरटाउनको तम्बूमा भइरहेको भावनात्मक आराधनासँग मेल खान्थ्यो, जब शमूएल स्नोले मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश प्रस्तुत गरिरहेका थिए। त्यस स्तरमा पत्रुसले तिनै व्यक्तिहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ जो एक लाख चवालीस हजारमध्ये पर्न सक्ने उम्मेदवारहरू हुन्। ती उम्मेदवारहरूले त्यस्तो वर्गको प्रतिनिधित्व गर्छन् जससँग तेल छ, जो पवित्र आत्मा हो, र त्यो सन्देश हो अनि त्यो चरित्र हो; र अर्को वर्गसँग तेल छैन। कैसरिया फिलिप्पीको परिवेशमा ख्रीष्टले “उहाँ यरूशलेम जानैपर्छ, र एल्डरहरू, प्रधान पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूबाट धेरै कुरा दुःख भोग्नुपर्छ, मारिनुपर्छ, र तेस्रो दिनमा फेरि जीवित उठाइनुपर्छ” भन्ने कुरा खोल्न आरम्भ गर्नुभयो।

जब ती घटनाहरू वास्तवमै क्रूसमा पूरा भए, तब चेलाहरूले भोगेको निराशालाई सिस्टर ह्वाइटले अक्टोबर २२, १८४४ को निराशा, तथा फिरौनको सेनाले पछ्याइरहेको र तिनीहरूका अगाडि समुद्रको पानी रहेको अवस्थामा लाल समुद्र पार गर्दा हिब्रूहरूले भोगेको निराशा स्पष्ट पार्नका लागि प्रयोग गरेकी इतिहास हो। ती सबै साक्षीहरूले छिट्टै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था पहिचान गराउँछन्, र दानियेल ११ का पद तेहदेखि पन्ध्रसम्मको प्रकाशले त्यस आइतबारको व्यवस्थातर्फ लैजाने घटनाहरूको साक्ष्य प्रदान गर्दछ। यसरी तिनीहरूले “अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित दानियेलको भविष्यवाणीको अंश” लाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछन्।

हामी यो अध्ययन अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“प्रकारहरू र प्रतिप्रकारहरूको सावधानीपूर्वक अध्ययनले यस निष्कर्षतर्फ डोर्‍यायो कि ख्रीष्टको क्रूसारोपण ठीक त्यही दिन भयो जुन इस्राएललाई दिइएको वार्षिक विधि-विधानको चक्रमा पास्काको थुमा मारिने दिन थियो। के प्रायश्चित्त-दिनमा प्रतिकरूपमा देखाइएको पवित्रस्थानको शुद्धीकरण—सातौँ महिनाको दशौँ दिनमा पर्ने—त्यसैगरी प्रकारमा मनाइने वर्षकै ठीक त्यही दिनमा पूरा हुने थिएन र? (हेर्नुहोस् The Great Controversy, 399)। समयको साँचो मोशीय गणनाअनुसार, यो अक्टोबर 22 हुन्थ्यो। सन् 1844 को अगस्टको प्रारम्भमा, न्यू ह्याम्पशायरको एक्सेटरमा भएको एउटा शिविर-सभामा, यो धारणा प्रस्तुत गरियो र 2300 दिनको भविष्यवाणीको परिपूर्तिको मितिका रूपमा यसलाई स्वीकार गरियो। मत्ती 25:1-13 मा भएका दस कन्याहरूको दृष्टान्तले विशेष महत्त्व ग्रहण गर्‍यो—वरको ढिलाइ, विवाहको प्रतीक्षा गर्नेहरूको पर्खाइ र निद्रा, मध्यरातको पुकार, ढोका बन्द हुनु, इत्यादि। ख्रीष्ट अक्टोबर 22 मा आउनुहुनेछ भन्ने सन्देश ‘मध्यरातको पुकार’ भनेर चिनिन थाल्यो। “‘मध्यरातको पुकार,’ एलेन ह्वाइटले लेखिन्, ‘हजारौँ विश्वासीहरूद्वारा घोषणा गरियो।’ उनले थपिन्:”

“‘ज्वारभाटाको प्रबल छालझैँ [सातौँ-महिनाको] आन्दोलन देशभरि फैलियो। सहरदेखि सहरसम्म, गाउँदेखि गाउँसम्म, र टाढाटाढाका ग्रामीण स्थानहरूसम्म यो पुग्यो, यहाँसम्म कि परमेश्वरका प्रतीक्षारत जनहरू पूर्ण रूपमा जागृत भए।—द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 400।”

“सन्देश जुन तीव्र गतिमा फैलियो, त्यसलाई L. E. Froom द्वारा उद्धृत लेखकहरूले चित्रण गरेका छन्:

“‘बेट्सले अभिलेखमा यो छाडेका छन् कि एक्सेटरको सन्देश ‘मानौँ पवनका पखेटामाथि उड्यो।’ पुरुषहरू र स्त्रीहरू रेल र जलमार्गद्वारा, स्टेजकोच र घोडचढीबाट, पुस्तकहरू र पत्रपत्रिकाका गठ्ठाहरू बोकी ती सामग्रीहरू ‘शरद् ऋतुका पातहरूजस्तै प्रशस्त रूपमा’ बाँड्दै द्रुतगतिले अघि बढे। ह्वाइटले भने, ‘हाम्रो सामु रहेको काम त्यो विस्तृत क्षेत्रको प्रत्येक भागतिर उडेर जानु, चेतावनीको ध्वनि बजाउनु, र निद्रामा परेकाहरूलाई ब्युँझाउनु थियो।’ अनि वेलकमले थप्छन् कि त्यो आन्दोलन बाँधका छुटाइएका पानीझैँ उम्लेर निस्कियो। पाकिसकेको अन्नका खेतहरू नकाटीकनै उभिएका छोडिए, र पूरा बढिसकेका आलुहरू जमिनभित्रै नखनिई छोडिए। प्रभुको आगमन

निकट थियो। अब यस्ता सांसारिक कुराहरूका लागि समय थिएन।—The Prophetic Faith of Our Fathers, Vol. IV, p. 816.”

“यस आन्दोलनकी प्रत्यक्षदर्शी तथा सहभागीको हैसियतले, एलेन ह्वाइटले तीव्र गतिले अघि बढिरहेको कार्यको स्वरूप यसरी वर्णन गरिन्:

“‘विश्वासीहरूले आफ्नो शङ्का र अन्योलता हटेको देखे, र आशा तथा साहसले तिनीहरूका हृदयहरूलाई जीवन्त तुल्यायो। यो कार्य ती चरम अवस्थाहरूबाट मुक्त थियो, जुन सधैं त्यतिखेर प्रकट हुन्छन् जब परमेश्वरको वचन र आत्माको नियन्त्रणकारी प्रभावबिना मानवीय उत्तेजना हुन्छ.... यसले ती विशेषताहरू धारण गरेको थियो, जसले प्रत्येक युगमा परमेश्वरको कार्यलाई चिह्नित गर्छ। त्यहाँ उन्मादी आनन्द थोरै थियो, बरु हृदयको गहिरो जाँच, पापको स्वीकारोक्ति, र संसारको परित्याग थियो। प्रभुसित भेट गर्नको निम्ति तयारी नै पीडित आत्माहरूको भार थियो....’

“‘प्रेरितहरूका दिनदेखि यताका सबै महान् धार्मिक आन्दोलनहरूमध्ये 1844 को शरद् ऋतुको जस्तो मानव अपूर्णता र शैतानका छलकपटबाट यति स्वतन्त्र अर्को कुनै पनि भएको छैन। अहिले पनि, धेरै वर्ष बितिसकेपछि [1888], त्यस आन्दोलनमा सहभागी भएका र सत्यको आधारमञ्चमा दृढ उभिरहेकाहरू सबैले अझै पनि त्यस धन्य कार्यको पवित्र प्रभाव अनुभव गर्छन् र यो परमेश्वरबाट भएको थियो भनी साक्षी दिन्छन्।—Ibid., 400, 401.’”

देशभरि फैलँदै गएको र हजारौँलाई दोस्रो आगमनको सङ्गतिमा तानिरहेको कार्यका प्रमाणहरू, तथा विभिन्न मण्डलीहरूका करिब दुई सय सेवकहरू उक्त सन्देश फैलाउन एकताबद्ध भएका थिए तापनि, [हेर्नुहोस् C. M. Maxwell, Tell it to the world, pp. 19, 20.] समग्र रूपमा प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूले त्यसलाई तिरस्कृत गरे र ख्रीष्टको चाँडै आगमनमा विश्वास फैलिन नदिन आफ्ना अधिकारभित्रका हरेक उपाय प्रयोग गरे। कुनै पनि व्यक्तिले मण्डलीको आराधना-सभामा येशूको शीघ्र आगमनको आशाको उल्लेख गर्न साहस गर्दैनथ्यो, तर त्यस घटनाको प्रतीक्षामा रहनेहरूका लागि अवस्था बिलकुलै फरक थियो।

“एलेन ह्वाइटले त्यो कस्तो थियो भनेर बताइन्:

“‘हरेक क्षण मलाई बहुमूल्य र अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण लाग्थ्यो। मलाई अनुभूति हुन्थ्यो कि हामी अनन्तताको लागि कार्य गरिरहेका छौं, र जोहरू लापरवाह र अनासक्त थिए, तिनीहरू सबैभन्दा ठूलो जोखिममा थिए। मेरो विश्वासमा कुनै धुमिलता थिएन, र मैले येशूका बहुमूल्य प्रतिज्ञाहरू आफ्नै लागि आत्मसात् गरें....

“‘हृदयहरूको लगनशील जाँच र विनम्र स्वीकारोक्तिसहित हामी प्रार्थनापूर्वक अपेक्षाको समयसम्म आइपुग्यौं। प्रत्येक बिहान हामीले अनुभव गर्थ्यौं कि परमेश्वरको सामु हाम्रो जीवन ठीक छ भन्ने प्रमाण सुनिश्चित गर्नु नै हाम्रो पहिलो कर्तव्य हो। हामीले बुझेका थियौं कि यदि हामी पवित्रतामा उन्नति गरिरहेका छैनौं भने हामी अवश्य नै पछाडि हटिरहेका हुनेछौं। एकअर्काप्रतिको हाम्रो चासो बढ्यो; हामीले धेरै प्रार्थना गर्यौं, एकअर्काका लागि र एकअर्कासँग।’

“‘हामी परमेश्वरसँग सङ्गति गर्न र उहाँसमक्ष आफ्ना बिन्तीहरू चढाउन फलफूलका बगैँचा र वनकुञ्जहरूमा भेला हुन्थ्यौं; उहाँका प्राकृतिक सृष्टिहरूले हामीलाई घेरेको बेला हामी उहाँको उपस्थितिलाई अझ स्पष्ट रूपमा अनुभव गर्थ्यौं। मुक्तिको आनन्द हामीलाई हाम्रो भोजन र पेयभन्दा पनि बढी आवश्यक थियो। यदि बादलहरूले हाम्रो मनलाई ढाक्थे भने, प्रभुद्वारा स्वीकृत भएको चेतनाले ती बादलहरू हटाइन्जेल हामी विश्राम गर्न वा सुत्न साहस गर्दैनथ्यौं।—Life Sketches of James White and Ellen G. White (1880), 188, 189।” Arthur White, The Ellen White Biography, volume 1, 51, 52.